

Soukromá SOŠ
manažerská a zdravotnická s. r. o., Břeclav

MAZEC

Ohlédnutí za prvním pololetím
Zájezd do Vídně
Multimediální den
Rozhovory s Danielami
Projekt „Inspirace Halasem“
Co teď čtu
Školní ples
... a mnoho dalšího

Školní rok
2022 / 2023
2. číslo
ŠKOLNÍ ČASOPIS

OHLEDNUTÍ ZA PRVNÍM POLOLETÍM

Moje uplynulé pololetí ve druhém ročníku neproběhlo úplně podle mých představ, protože se mi příliš nedařilo v angličtině a v účetnictví. Ovšem z každé chyby se dá poučit, takže doufám, že se mi povede známky vylepšit. Druhý ročník je pro mě náročnější, protože v porovnání s minulým rokem máme více hodin a také více předmětů než v prvním ročníku. Ale během prvního pololetí jsem potkala další úžasné kamarádky, které jsou teď v prvním ročníku. Baví mě například psychologie, němčina anebo informační technologie.

V prosinci jsme se zúčastnili exkurze do Vídně, kam jela spousta lidí z různých tříd. Strávili jsme tam celý den a bylo to strašně fajn až na skutečnost, že tam už k večeru byla opravdu velká zima, a tak už

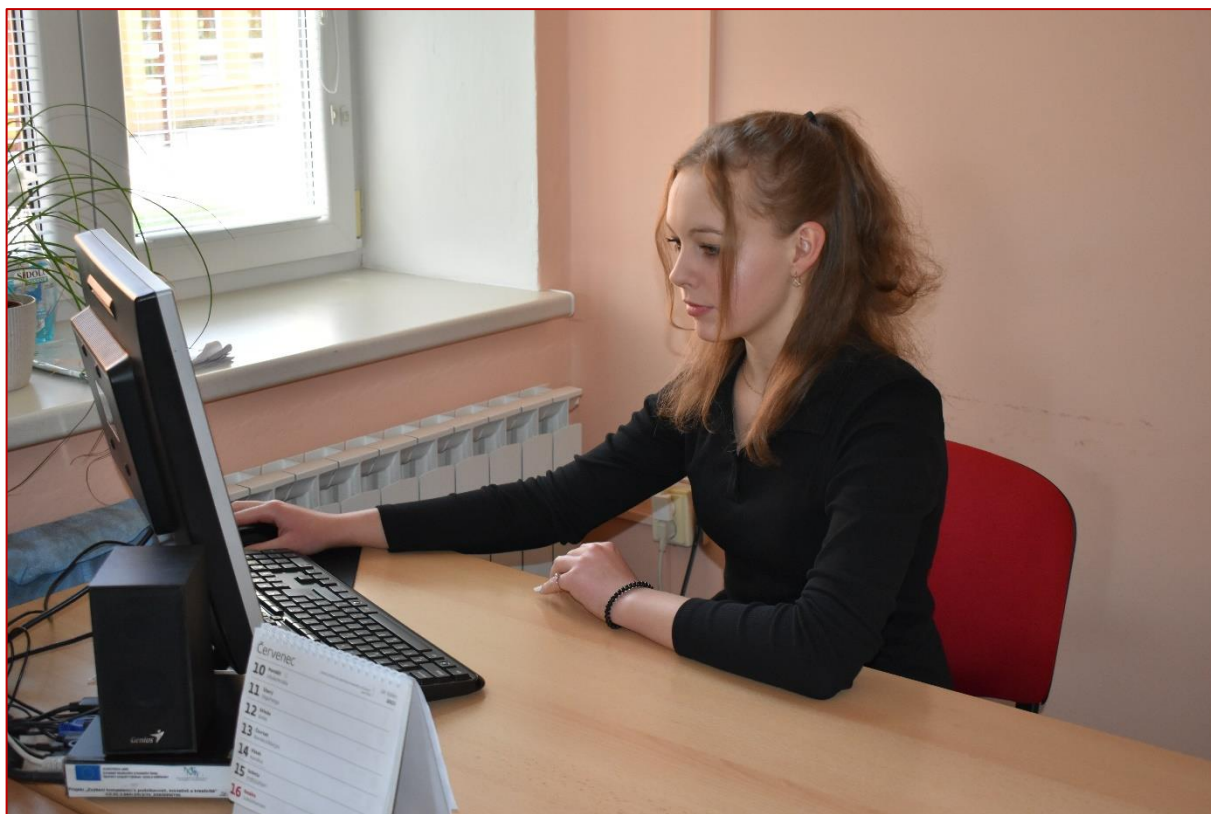
jsme jen čekali, než nám přijede objednaný autobus. Takový výlet bych klidně ráda zopakovala, protože jsme si to myslím všichni hodně užili.

Také jsme měli ve škole akci, ve které jsme si mohli vybrat, jestli chceme jít bruslit, anebo jít na nějakou jinou aktivitu, která byla na výběr. Já s kamarádkou z PS2 jsme šly na psychologii, kde jsme poznávaly samy sebe a velice nás to bavilo, protože jsme měly možnost dozvědět se o sobě něco nového.

První pololetí bylo v něčem lepší a v něčem horší, ale jak se říká, všechno zlé je k něčemu dobré. Doufám, že zažijeme ještě nějaké společné akce a že se mi podaří známky zlepšit.

Jana Ovesná, MM2

Foto: M. Z.

ZÁJEZD DO VÍDNĚ

Dne 1. prosince jsme se vydali na výlet do rakouské metropole. Jelo nás 49 lidí. Cesta autobusem byla poněkud zdlouhavá a nudná. Jak jsme dojeli do Vídně, nastal docela zmatek, ale paní učitelky to zvládly obstojně.

Jako první jsme se podívali na trhy u radnice. Byly poněkud ochuzené o vánoční nádech. Jelikož jsme dorazili z dálky, tak jsme se nenechali odradit a užívali si každou chvíli. Koupili jsme si tam pečené kaštany a musím říct, že chutnaly jako brambory se slaninou. Dále jsme se vydali ke katedrále sv. Štěpána, která působí velmi impozantně, jak svou velikostí, tak i architekturou.

Po návštěvě zdejšího chrámu jsme se vydali do města. Dali jsme si hodinový rozchod, aby si každý mohl zajít, kam

chtěl. My si zašli na oběd, který nebyl úplně podle mého gusta, a navíc jednu z naší skupinky při placení ošidili. Následně jsme se všichni sešli na náměstí a vydali se na další trhy.

Ještě před nimi jsme ovšem navštívili muzeum, které bylo velkolepé. Poté jsme dostali další rozchod, dokud pro nás nedojede autobus. Vypravil jsem se tedy ke stánku pro jahody polévané horkou čokoládou, byly moc dobré. Dále jsem něco koupil rodičům a už byl prakticky bez peněz, takže jsme už jenom čekali na autobus.

Jakmile dojel, všichni jsme do něj nastoupili. Cesta domů byla sice ještě delší, ale daleko zábavnější.

*Tomáš Úlehla, MM2
Foto: archiv školy*

MULTIMEDIÁLNÍ DEN

Deset studentů z MM2, vybraných panem učitelem Zachodilem, se v pátek 25. listopadu loňského roku zúčastnilo Multimediálního dne roku 2022. Ten se konal na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně.

Jeli jsme tam proto, že naše školní periodikum bylo nominováno do finále nejlepších školních časopisů tohoto roku. Abychom se dostali do Brna, měli jsme nejprve sraz na vlakové stanici v Břeclavi. Z brněnského Hlavního nádraží jsme pak jeli tramvají. Když jsme vystupovali, stala se nám velice nepříjemná záležitost, kterou by nikdo nečekal ani ve snu. Dva žáci totiž nečekaně zůstali v „šalině“ a dál pokračovali v cestě bez nás. Naštěstí tramvaj zastavovala každých pár stovek metrů a tito „výtečníci“ k nám důstojně dosprintovali.

Po příchodu jsme dostali perníčky a papír s programem. Tam jsme si mohli přečíst, jaké nás čekají workshopy. Většina se týkala politické žurnalistiky. Naše skupinka

se rozhodla, že navštíví prostory Rádia R. Zde nás v kanceláři seznámili se způsoby redakční práce. Pak nás organizátoři pozvali přímo do studia, odkud pouštějí muziku na svých internetových stránkách.

V atriu jsme měli možnost prohlédnout si časopisy z jiných škol. Konkurence byla velmi vysoká a některé časopisy nás opravdu zaujaly. Prezentovalo se zde i brněnské studio České televize, dále ČTK a regionální redakce celostátně vydávaných periodik. „Líbilo se mi tam, bylo to fajn,“ pochvalovala si Daniela Fadrná, která se zúčastnila této akce.

Na závěr akce jsme byli pozváni do auly, kde se odehrávalo vyhodnocení a předávání cen. Náš časopis sice nebyl zařazen mezi nejlepší, ale jak praví známé coubertinovské heslo: „Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se.“

K. Bartošíková a J. F. Miadik, MM2

Foto: M. Z.

ROZHOVOR S DANIELOU BALGA

Jaké školy jste vystudovala?

Studovala jsem v Trnavě na pedagogické fakultě dvouobor anglický jazyk a literatura a slovenský jazyk a literatura. Šlo o zaměření na druhý stupeň základních škol, a proto jsem si pak dodělávala na Masarykově univerzitě v Brně rozšíření kvalifikace pro střední školy. Když jsem pak absolvovala státnice, říkala jsem si, že chápu žáky ve škole, jaký je to je pro ně stres a že je už nikdy nebudu zkoušet. Člověk však zapomíná velice rychle (*smích*).

„Tehdy jsem ještě dělala triatlon...“

Proč jste se rozhodla pro tuhle profesi?

Pocházím z učitelské rodiny a o mém osudu bylo víceméně rozhodnuto ještě nad kolébkou. Po škole jsem pak žila pár let v Bratislavě, kde jsem si prošla od učení na

základní škole, přes učení v jazykovkách až po učení na vysoké škole, abych pak opustila formální vzdělávání a skončila na 10 let s prací v médiích. Celý tento „background“ hodnotím velice pozitivně, protože moje osobnost učitele mohla „dozrát“ a hlavně vím, že rozhodnutí vrátit se do školy na plný úvazek bylo moje, a ne mých rodičů.

Proč jste se rozhodla učit právě angličtinu?

Protože jsem nic jiného neuměla. Moji rodiče viděli v angličtině budoucnost a od malička mě v ní vzdělávali nad rámec učebních osnov. Naštěstí mě to bavilo, takže jsem to byla ochotná akceptovat. Děkuji osudu, že ze mne nechtěli mít biochemika... (*smích*)

Co je vaší motivací učit a být stále tak pozitivně naladěná?

Hmm... pokud jde o učení, moji zřejmě největší motivací je najít způsob, jak někoho naučit něco proti jeho vůli (*smích*). Ale teď vážně. Je toho asi hodně a má to víc vrstev. Osobně jsem školu nesnášela a mám pocit, že základka i gympl byly pro mne jenom spousta zabitého času. Víím, že učitelé to neradi slyší, ale myslím si, že obecné vzdělání ve škole se často přeceňuje. Na druhou stranu, vědění je jedna z nejúžasnějších věcí na světě – mně je docela líto, že jsem to zjistila až jako dospělá. Pro svoje děti bych si hrozně přála školy, které budou milovat a které jim dají vědění. V mojí utopické představě je škola prostředí, kde vládne vzájemné porozumění a pochopení, dobrá nálada a kde všichni pracují na tom nejdůležitějším cíli: jak připravit děti co nejlíp na budoucnost, která ještě neexistuje. Pokud jde o učení, jsem idealista, a to je můj hnací motor. Pokud o svoje ideály někdy přijdu, nebudu moct dál učit, protože to celé pro mě ztratí význam. Možná i proto ten (někdy přehnaný) pozitivizmus – jednak je to moje copingová strategie se životem, ale zároveň je to snaha vytvářet kolem sebe

prostředí, v kterém se budu ostatní (a já taky) cítit dobře.

Jaké jsou vaše koníčky?

Moje koníčky osedlaly moje děti (*smích*). Víím, že to bude znít jako klišé, ale toho volného času moc nezbyvá. Už několik let si říkám, že začnu znovu běhat a zvládnou Photoshop jako profík. Zatím jsem jenom v rovině teoretické – pořídila jsem si fakt hodně knížek. Ale povedly se mi i věci, na které jsem docela pyšná – už rok se učím čínsky, v lednu bych měla zvládnout úroveň HSK3 a... učím se šít! Zatím nic velkého, holkám jsem „spíchlá“ pár sukniček, kraťásků a halenek, a jelikož jsou to parádnice, tohle hobby mi dokážou tak trochu tolerovat.

Vzpomínáte ráda na dobu, když jste dělala triatlon, a proč jste přestala?

Triatlon jsem milovala! Byl to můj dětský sen, o kterém jsem nevěřila, že bych si jednou mohla splnit. Pak přišly děti a priority se změnilly. Triatlon si vyžaduje hodně času, trénink na Ironmana se klidně šplhal ke dvaceti hodinám tréninku týdně. Pochybují, že bych někdy ještě byla ochotná dávat do nějakého sportu tolik času, zvláště když člověk nepatří k absolutní špičce. Mám pocit, že to nemá moc smysl. Není to, že bych na sport zanevřela, ale spíš bych svůj čas chtěla trávit smysluplněji.

Jaká jste byla podle vás studentka?

Hrozná. Výška mě docela bavila, dokonce bych mohla asi říct, že jsem byla šprtka. Těžko jsem se ale vyrovnávala s vynucováním autority u lidí, kteří nás toho moc nenaučili. Jsem docela upřímná a prostoreká – občas jsem si hezky zavařila (*smích*).

Bylo hodně náročné učit v distanční výuce?

Jak se to vezme. Teď vstávám ráno v pět a někdy mi proletí hlavou: „Předloni o tomto čase...“ (*smích*). Na druhou stranu, nikdy jsem se nedostala do postele před půlnocí, takže každá mince má dvě strany. Pokud jde

o výuku jako takovou, bylo to hodně práce, ale i to mělo své světlé stránky. Co mně teď ve škole nejvíc chybí, je individualizace a rychlost zpětné vazby, která je v online prostředí mnohem jednodušší, a nakonec i reálnější. Dokážu si představit jakýsi hybridní model distanční a prezenční výuky, který by mohl být minimálně pro výuku jazyků docela efektivní. Co mě však vadilo nejvíc, byl nedostatek pohybu – v podstatě jsem celé dny proseděla, a to mě už trochu začínalo lézt na mozek (*smích*).

Byla jste někdy v Anglii?

Jenom jednou. Bylo to v průběhu výšky – jazykovka, ve které jsem tehdy učila, mě o prázdninách vyslala jako „group leader-a“ na studijní pobyt s děčkama ze Slovenska. Byly to náročné tři týdny, ale zkušenost k nezaplacení. Rodina, ve které jsem bydlela, byla tak úžasně „britská“!

Je něco, co byste chtěla změnit?

Hmm... pár věcí bych měla, ale znamenalo by to pak, že bych teď nebyla tam, kde jsem? Měla bych taky skvělého manžela a děti? Byla bych šťastná? Je pravda, že mě mrzí roky, kdy mám pocit, že jsem nebyla sama sebou, a mládí, ve kterém jsem volila spíš jistoty před vlastními sny. Na druhou stranu jsem vděčná za to, co mám (a že toho není málo), splnila jsem si dětské sny, které se mně zdály tak ujeté, že jsem o nich nikdy nikomu neříkala (jak by se malá, trochu zakomplexovaná holčička z malého městečka na Oravě mohla stát šéfredaktorkou hezkého lifestyleového časopisu?) a jelikož nové poznatky z kvantové fyziky říkají, že naše budoucnost ovlivňuje i naši minulost, věřím tomu, že když budu na sobě pořádkem pracovat, bude to mít smysl. I když olympiádu už nevyhraju a ani ta světová hudebnice ze mě nebude. Asi... (*smích*)

*Za odpovědi děkuje: Lucie Osíčková, MM3
Foto credit: © Marek Kikinder/Sportmedia*

OTÁZKY PRO DANIELU FADRNOU (MM2)

Na úvod bych Vás poprosil, abyste čtenářům představila sport, kterému se věnujete.

Věnuji se silovému trojboji neboli powerliftingu. Tento sport se skládá ze tří disciplín: dřep, benchpress a mrtvý tah. Soutěží se v tom, kdo zvedne součtem výkonů z těchto disciplín nejvíce.

Co Vás přivedlo právě k silovému trojboji?

K powerliftingu mne přivedla jedna trenérka, která se již trojboji věnovala a všimla si mě ve fitku, kam jsem občas zavítala.

Za jaký klub v současné době závodíte a jaká tam panuje atmosféra?

Momentálně závodím za TJ Sokol Vranovice. Osobně si myslím, že v tomto oddíle je úžasná atmosféra. Jsme malý tým, ale plný úžasných lidí, od kterých dostávám neuvěřitelnou podporu.

Jak často trénujete?

Trénuji 4x týdně.

Kdy jste absolvovala svoji první soutěž?

Svoji první soutěž jsem absolvovala minulý rok na mistrovství jižní Moravy v Blansku.

Jakého největšího úspěchu jste zatím ve své kariéře dosáhla?

Za svůj největší úspěch považuji to, že se mi ihned na mé první soutěži povedl překonat národní rekord v kategorii mladší juniorka do 76 kg, a to hned ve dvou disciplínách: v benchpressu (69,5kg) a mrtvém tahu (155,5kg).

Ve které disciplíně se Vám daří nejvíce a kde naopak máte ještě rezervy?

Nejvíce se mi daří v mrtvém tahu a moji nejslabší disciplínou je dřep.

Účastnila jste se i nějaké soutěže v zahraničí?

Zatím ne, ale mé výkony mne kvalifikovaly na mistrovství Evropy v Budapešti, které se bude konat v říjnu. Po letošním mistrovství ČR se dozvím, zda to bude stačit na mistrovství světa, které by mělo proběhnout v Rumunsku někdy koncem srpna.

Kdo (případně co) Vás nejvíce dokáže vyhecovat ke lepším výkonům?

Někdy špatná nálada přispívá k lepším výkonům, ale na závodech je vždy tak úžasná atmosféra a podpora, že osobní rekordy se zvedají samy.

Jaké výživové doplňky používáte?

Příliš mnoho výživových doplňků si nedávám, ale mezi to minimum patří protein a občas před tréninkem konzumuji nějaký energetický nápoj.

Věnovala jste se před silovým trojbojem i nějakému jinému druhu sportu?

Před silovým trojbojem jsem se věnovala kolem tří let atletice.

Kdo je Vaším největším vzorem v powerliftingu?

Na tuto otázku odpovím trošku sobecky: největším vzorem jsem pro sebe já sama. Jistě, znám mnoho lepších závodníků, ale nejlepší je srovnávat pouze sama se sebou, a to je ta nejlepší výhra, když člověk vidí, že se stále posouvá. A jenom my sami víme, kolik úsilí jsme tomu obětovali.

Co Vám tento sport dává do života?

Tento sport mi především přináší úsměv na tváři, skvělé lidi kolem mne. A také si myslím, že mi do života přinesl lepší disciplínu.

Jak se daří skloubit tréninky a závody s přípravou na vyučování?

Někdy to je těžké, ale zatím to v rámci možností zvládám.

Jaké plány v tomto sportu máte do budoucna? Čeho byste chtěla dosáhnout?

Samozřejmě, že překonat nějaký světový rekord je krásná představa. Ale asi můj největší cíl je, aby mne tento sport nadále naplňoval tak jako doposud a nestalo se mi žádné závažné zranění, které by mne donutilo skončit.

*Za odpovědi děkuje: M. Zachodil
Foto: M. Kubáňová (se svolením
M. Vacka, předsedy ČSST)*

PROJEKT „INSPIRACE HALASEM“

ZÁVISLÁK NA MOBILU

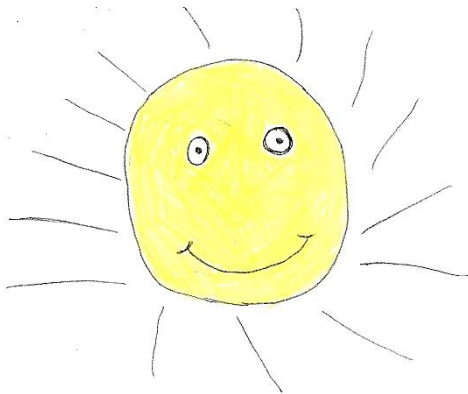
Celé město se halí do temné noci
Nuda ho drží ve spárech bezmoci
Vtáhl do sebe z cigarety jed
Kouř foukl do vzduchu chladného jak led

Drží svou mysl v domnění
Že bolest je zdroj umění
Když ho chandra doběhne
Kreativitě podlehne
Když ho zloba spaluje
Papíru své emoce daruje

Náhle v mysli výpadek
Už má dost těch pohádek
Z jeho očí číší prázdnota
Chybí mu v nich jiskra života
Jen tupě kouká do obzoru
Strnule stoje v pozoru

Mobil ho má ve své moci
Není mu rady, pomoci

Gabriela Furiková, PS3

Ilustrace: D. Fadrná a J. Foukal (MM2)

SÁM NA ÚTESU

Stojí a neplesá
na okraji útesu.
Čeká, zda nebesa
přinesou mu útěchu.

V beznaděj mění se smutek,
má udělat špatný skutek?
Usilovně rozjímal:
Skočit – či žít dál?

Náhle slunce východ
nového dne příchod
jeho stesky zažehnal.

Beznaděj už mizí v dáli,
ty ubohé, hrubé fámy
co dovedly ho na okraj.

Své obavy ztrácí,
k žití chuť se vrací
zas má v srdci ráj.

Radka Hrabalová, PS3

CO TEĎ ČTU

V průběhu posledních dnů čtu *My děti ze stanice Zoo* od Christiane F., o níž také tato knížka pojednává. Příběh jsem začala číst 1. února 2023, jelikož jsem se ten den na naší škole zúčastnila aktivity „Čtení nás baví“, kde jsem měla možnost se s uvedeným titulem poprvé setkat.

Děj se odehrává v Západním Berlíně, kde se seznamujeme s hlavní hrdinkou a také autorkou této knížky Christiane F., která zde popisuje svůj život, kdy se snaží zapadnout do nějaké party. Už v pouhých třinácti letech se setkává s problematikou návykových látek, přesněji řečeno tvrdých drog. V příběhu jsou zmíněni Christianini přátelé, se kterými chodí na diskotéku, její rodina, její prospěch ve škole a také jak to probíhá u ní doma. Nacházejí se zde i citace z výpovědí její matky, vyšetřovatelů a dalších zúčastněných osob.

Příběh mě na první dojem upoutal a je tomu i nadále. Nejvíce mě zaujalo, že knížku s pomocí dvou novinářů z německého časopisu

Stern vytvořila sama hlavní hrdinka, která popisuje své stavy pod vlivem návykových látek. Už mi zbývá dočíst pouze 24 stran, takže to vypadá, že si velmi brzy na již zmiňovanou knížku vypracuji referát do čtenářského deníku.

*J. Schneiderová, MM2
Foto: M. Z.*

ZDĚDIL A ZDRAŽIL

V pátek 9. prosince 2022 se naše třída zúčastnila semináře o finanční gramotnosti. Měli jsme sraz v učebně číslo 12 okolo osmé hodiny ranní. Ve třídě nás čekaly paní učitelky Trubačová a Kupcová.

Poté, jak zazvonilo na hodinu, šli jsme si pro notebooky. Později jsme se mohli rozdělit do skupin podle kartiček, které jsme si losovali. Já jsem se konkrétně nalosoval do skupiny s Petrem Čapkem a Jakubem Foukalem. Každá skupina dostala jeden notebook. Jelikož už jsme měli všichni zapnuté naše zařízení, na kterých jsme pracovali, tak jsme si mohli vyhledat webovou stránku, kde se tato hra vyskytuje.

Hra byla plná různých náročných úkolů, nad kterými se musel člověk zamyslet s klidnou hlavou. Její průběh byl totiž rozložen do jednotlivých měsíců a měli jsme daný náš stálý plat, výdaje, dokonce jsme si každý uplynulý měsíc losovali různé kartičky s úkoly, nebo s různými trampotami, se kterými se musí člověk, živící rodinu, vypořádat. Hra mě hodně bavila, dokázal jsem se vcítit do pozic v rodině, ať už finančně zabezpečené, nebo i chudé.

Aktivitu bych doporučil i jiným ročníkům, jelikož si myslím, že by mohla bavit každého z nás.

J. F. Miadik, MM2

Foto: M.Z.

MOJE NEJOBLÍBENĚJŠÍ ROČNÍ OBDOBÍ

Jaro je pro mě nejkrásnější roční období. Je to čas, kdy se příroda probouzí ze zimního spánku a všechno kolem nás se začíná zelenat. Mám rád, jak se stromy počínají zahalovat do jemných lístků a květiny vykvétají v barevných kyticích.

Dalším důvodem, proč se mi jaro líbí, je, že se začíná oteplovat a po dlouhé zimě si mohu konečně zase obout tenisky a jít ven. Je to také čas, kdy se můžu těšit na první

jarní projížďky na motorce a klidné procházky.

Jaro je také čas plný radosti a naděje. Je to období, kdy se všechno začíná oživovat a kdy se cítím plný energie. Je to také čas, kdy se mohu těšit na nové věci a na to, co přinese léto.

Celkově jaro považuji za krásné a inspirativní období, které mi přináší radost a pozitivní mysl.

D. Bělunek, MM2

Ilustrace: N. Nešporová, MM2

Moje nejoblíbenější roční období je léto. Protože je teplo a také dva měsíce není vyučování, takže většinou můžu dlouho spát a nemusím chodit do školy. Jeden z důvodů, proč mám léto tak ráda, je také to, že mám ráda letní sporty, jako jsou například: plavání, ježdění na inline bruslích. Občas si ráda i zaběhám nebo se jdu aspoň projít po venku. Tohle mi přijde v létě nejlepší, protože se nemusíte například učit nebo dělat různé úkoly a prezentace. Takže já i moji kamarádi máme většinou čas na společné akce, samozřejmě pokud někdo z nás není na dovolené.

Akorát jednou větší nevýhodou pro mě je, že v této době je všude hrozně moc hmyzu. Prostě buď vosy, co vám vletí do pití nebo vás píchnou, nebo komáři, kteří vám nedají pokoj a bez repelentu léto nepřežijete. Ovšem i tak je léto moje nejoblíbenější období, protože ten hmyz oproti tomu všemu, co tehdy můžu dělat, je maličkost.

Protože například oproti podzimu, kdy se už ochlazuje a poslední roky i dost prší, je léto velmi příjemná část roku. Nebo v zimě, pokud už nasněží, tak je z toho hned rozteklá blátová hmota, a to je jenom ke zlosti.

M. Hrůzová, MM2

Nejraději mám podzim. Je to hlavně skrz to, jakou atmosféru vyvolává. Stromy se začnou zbarvovat do oranžových, červených a hnědých odstínů, teplota není ani vysoká, ani nízká. A začíná takzvaně "Spooky season" (strašidelné období). Chystají se dekorace na Halloween/Dušičky, vyřezávají se dýně a slunce začíná zapadat dříve. Sem tam zaprší, což přináší podle mě velmi příhodnou atmosféru pro čtení knih nebo sledování rodinných filmů.

V tomto ročním období chodím nejradši ven užívat si podzimních barev a jemného podzimního vánku, nebo si doma připravuji horké čaje, které si беру ke čtení.

Podle mě má podzim spoustu výhod. Například oproti jaru nic nekvete, a tudíž nejsou potíže s alergiemi tak časté. V létě je až moc velké horko, kdy člověk nemá náladu na to nikam vyrazit, a v zimě se ven nechce téměř nikomu, natož když sněží, fouká a je všude námraza.

N. Nešporová, MM2

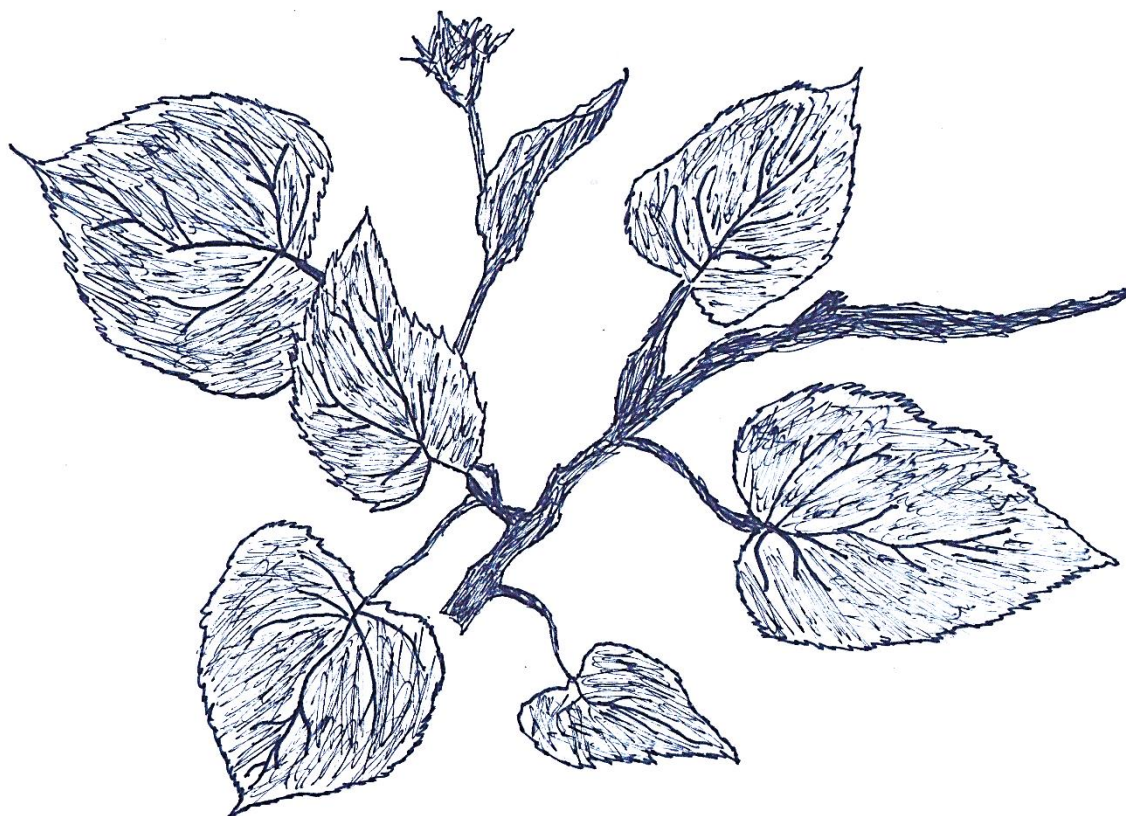
Moje nejoblíbenější období je zima. Její výhodou je pro mne to, že když si jdu zacvičit do posilovny, tak se tam nepotím jako přes léto a je tam lepší vzduch. Dále nesnáším všechen létající hmyz, např. vosy, komáry apod., který se přes zimu nevyskytuje. Také rád nosím všelijaké bundy.

Výhody tohoto ročního období jsou samozřejmě Vánoce a Nový rok. Mám rád vánoční atmosféru a veškeré záležitosti s ní spojené. A ještě bych zmínil sníh, který tedy v našem regionu není zas až tak častým jevem, ale pokud se už vyskytne, tak je to dobré.

Nevýhody ostatních období proti zimě jsou následující: V létě bývá příliš velké horko, na jaře mne nebaví časté změny počasí a na podzim mi vadí... už vlastně ani nevím, co.

D. Csápai, MM2

Ilustrace: P. Čapka, MM2

SEX JE NÁŠ, KDYŽ HO ZNÁŠ

Dne 28. 2. 2023 jsme se zúčastnili přednášky o sexu, která byla plná užitečných informací a zajímavých témat. Lektorka Laura Janáčková v kině Koruna hovořila o prevenci nechtěného těhotenství, dále o pohlavních nemocích, vztazích, sexuální přitažlivosti a sexuální orientaci. Nejdříve byla řeč o různých antikoncepčních metodách, které jsou k dispozici, např. kondomy a hormonální pilulky. Důraz byl kladen na to, že prevence těhotenství by měla být zodpovědností obou partnerů a měla by být prováděna pravidelně. Dále byly popsány různé typy pohlavních chorob a způsoby, jak se mohou šířit. Bylo zdůrazněno, že ne-

chráněný sex může vést k infekcím a že včasná diagnostika a léčba je velmi důležitá.

Třetím tématem byly vztahy, sexuální přitažlivost a sexuální orientace. Bylo vysvětleno, jak důležité jsou zdravé vztahy a jak je důležité být schopen komunikovat s partnerem o svých potřebách. Dále byla diskutována sexuální přitažlivost a sexuální orientace, které jsou individuální a mohou se lišit od člověka k člověku.

Celkově byla přednáška zajímavá. Bylo nám připomenuto, že sex je významnou součástí života, ale také nám paní sdělila, že je důležité být v této oblasti informovaný a zodpovědný.

Jiří Michlovský, MM2

Foto: M. Z.

UKLIÐME BŘECLAV

Předposlední pátek v měsíci březnu se třídy MM2 a PS2 zapojily do akce s názvem „Uklidíme Břec-lav“. Jejím cílem bylo dát do pořádku Česnekový les za poliklinikou a pomoci tak udržovat přírodu čistou a krásnou. Na události s námi byly přítomny paní učitelka Zámečnicková a Slavíková, které nám poskytly potřebné ochranné pomůcky, jako jsou rukavice, a vysvětlily nám, jak se chovat a co nedělat v lese.

Po krátké přípravě jsme se vydali do lesa a začali sbírat odpadky, které tam byly nahromaděny. Bylo to trochu náročné, ale zároveň i velmi zábavné a přínosné. Během úklidu jsem našel hodně nepatřičných věcí, které se v lese vyskytovaly, například železo, plechovky,

plastové lahve, kapesníky, sáčky a další. Poté jsem natrefil na staré prasklé boby, na nichž jsem celý pytel s nepořádkem dovezl až do místa schůzky. Když jsme dokončili sběr, všichni jsme se sešli a pytle se daly na hromadu. Po tomto úklidu jsme se odebrali do svých domovů.

Tato akce byla hodně užitečná. Zúčastnilo se jí hodně lidí, tedy nejen žáci z naší školy, ale i místní obyvatelé. Za celý den se mohlo nasbírat asi tak 20 pytlů. Nemám problém, aby se zorganizoval další takový úklid, jako byl tento.

Denis Bělunek, MM2

Foto: archiv školy

DO PRAHY ZA POZNÁNÍM

Dne 30. března se třída MM3 vydala na výlet do Prahy, kde jsme se zúčastnili prezentací studentských firem z celého Česka. Z Břeclavi vlak vyjížděl v 8:07, já se však připojil až v Brně. Cesta vybíhala docela rychle a obzvlášť oproti té zpáteční to byla cesta pohádková.

Když jsme dojeli do Prahy, přesedlali jsme na metro a dojeli na stanici Českomoravská. Po opuštění podzemních prostor nás bohužel nepřivítal svit slunce a osvěžující větřík, ale déšť a studený vítr. Naštěstí přesun od stanice do Galerie Harfa byla krátký, a tak jsme byli brzy v suchu. Poté jsme dostali rozchod a samozřejmě jak jinak zahájit exkurzi než jídlem? Po spořádání smaženého sýra nastal čas na prozkoumání stánků studentských firem. Inspirace bylo k máni mnoho, jak s výrobky, tak s dress codem. Uprostřed galerie se nacházelo pódium, na

kterém během 3 minut představili studenti své firmy. Po uplynutí časového limitu položila porota prezentujícím několik otázek a přišla řada na další firmu. Ve 14:30 nastal čas na odjezd, takže jsme metrem dojeli na hlavní nádraží a naskočili na vlak směr domů.

Jenže samozřejmě by to nebyl správný výlet bez problémů. Při zpáteční cestě se porouchala lokomotiva, museli jsme tedy někde před Kolínem čekat na další vlak. Se 100minutovým zpožděním jsme tak pokračovali dále. Vlak byl nacpaný až k prasknutí, až do Kolína jsme byli nuceni sedět na schodech, což rozhodně není má oblíbená kratochvíle. Naštěstí se nám povedlo uzmout si pro sebe místa v první třídě, takže nakonec jsme výpravu úspěšně přežili.

Tomáš Kubín, MM3

Foto: Mgr. Jana Trubačová

ŠKOLNÍ PLES

Na přípravě se podílel každý z MM3 a PS3 už 2 měsíce před samotným konáním akce. Jako první se domlouval areál, kde by se mohl bál konat. Po projednání nájemného byla nakonec zvolena ekonomicky nejvýhodnější možnost, tedy kulturní dům v Poštorné. Poté jsme vybrali barvy plesu a mohlo se začít nakupovat. O výzdobu a o ceny do tomboly jsme se postarali všichni. Celé to uteklo jako voda a už jsme byli přítomni na zdobení sálu.

Ples se konal 3. března letošního roku. Ačkoliv to nikdo nečekal, lístky byly téměř vyprodány. Na začátku uvítali publikum naši moderátoři, jmenovitě Gabča a Vláška ze tříd PS3 a MM3. Následovala řeč naší paní ředitelky Ing. Šárky Kamenkové a poté už DJ Tadeáš Maděryč, bývalý student naší školy, začal hrát. Byl zde přítomen pan Solařík, kterému vděčíme za zvuk, osvětlení a další záležitosti. Naše paní učitelky přišly se skvělým

nápadem, jenž by usnadnil práci výčepním, a to dát každé osobě osmnácti let náramek.

Pro zpříjemnění večera zde vystupovala taneční skupina N.C.O.D., která byla opravdu fascinující. Později večer, na čas si už nevzpomínám, začal prodej tomboly a přísahám, že byla plně rozprodána u všech čtyř stanovišť již za pár minut. Okolo jedenácté hodiny večerní už začal výdej tomboly a výherci byli opravdu nadšení. Součástí plesu byla i dražba uměleckých děl našich šikovných spolužaček.

Na závěr bych ještě ráda poděkovala všem spoluorganizátorům, DJ, panu Solaříkovi, našim učitelkám, které nám pomohly vše zorganizovat, a hlavně našim sponzorům, díky nimž byl náš bál kompletní. V neposlední řadě musíme poděkovat i příchozím hostům, bez kterých by to nebyl ples.

R. Hrabalová, PS3

Foto: Jakub Tomšej

PODĚKOVÁNÍ

Chtěli bychom z celého srdce poděkovat studentům třídy PS3 za finanční dar na rehabilitaci pro naši dceru Natálku, která se potýká s dětskou mozkovou obrnou. Každý malý pokrok v jejím životě je pro nás velkou výhrou, a proto si nesmírně ceníme toho, že jsme díky tomuto příspěvku zase o krok blíže dalším úspěchům.

Martina a Marian Štefečkovi

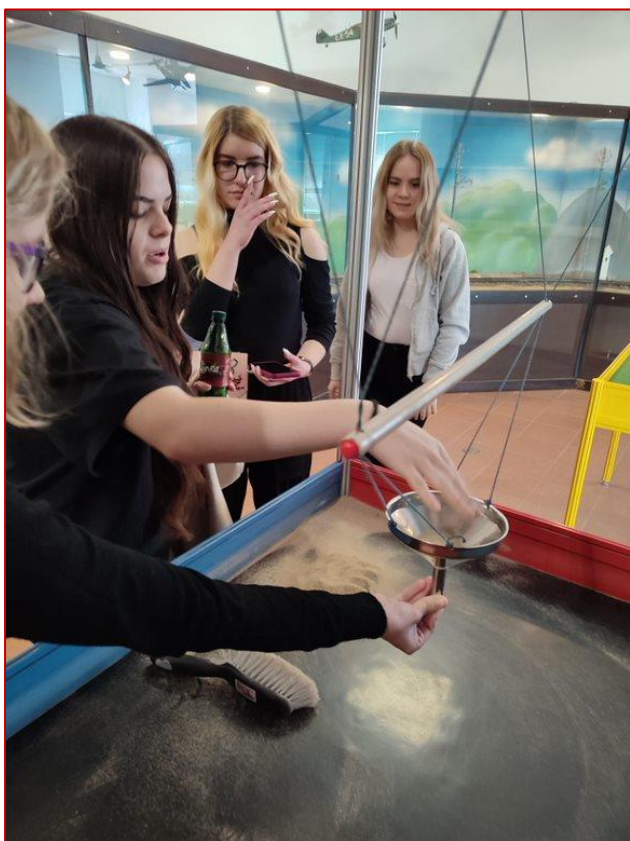

ZA TECHNIKOU DO BRNA

Ve středu 5. března jsme se zúčastnili exkurze v Technickém muzeu v Brně, která byla rozdělena na 3 segmenty.

První se týkal historie automobilů a motocyklů jak ve světě, tak v Česku. Začínali jsme vozem od Karla Benze, který je považován za první automobil se spalovacím motorem. Byl velmi jednoduše vyroben a prý moc daleko na jednu nádrž nedošel. Na doplnění paliva se vždy muselo zastavovat v lékárnách, neboť tam se prodával lehký benzín ligroin, který sloužil jako čistič na skvrny. Pak nám ukazovali jeden z prvních českých vozů od zbrojovky Brno. Také jsme viděli spoustu dalších a modernějších aut i motocyklů. Některé z nich účinkovaly ve slavné Grand Prix. Na jedné motorce jsme se mohli i vyfotit, takže náš spolužák Petr využil situace a pořídil si několik fotek.

Druhá část zahrnovala tzv. „technickou hernu“. Nacházela se zde spousta experimentů z oblasti fyziky. Byla tam také laserová střelnice, u které jsme strávili asi nejvíce času. Jednomu z našich spolužáků se dokonce povedlo nastřílet záporný počet bodů.

Třetí a také poslední segment byl zaměřen na historii výpočetní techniky. Ukazovali nám tam vůbec první počítače, jež existovaly. Měli tam počítač ze 40. let, který nikde jinde na světě nemají. Myslíme si, že byl od značky Tesla, ale nejsme si jisti. Dozvěděli jsme se, že se počítače dělí na čtyři generace podle toho, jakou technologii na výpočet používají. Momentálně jsme ve čtvrté generaci počítačů, které používají mikročipy.

Na závěr je třeba dodat, že jsme si to určitě všichni užili a chtěli bychom jet na podobný výlet i na konci školního roku.

*K. Bartošíková, T. Ferenčák, T. Úlehla, MM2
Foto: Mgr. Jana Zámečníková*

MEZI KAMERAMI V KUNOVICÍCH

První květnovou středu jsme měli nezapomenutelnou zkušenost, kdy jsme s naší třídou navštívili TVS Kunovice. Byla to skvělá příležitost pro nás studenty, protože jsme měli možnost seznámit se s nejmodernějším vybavením a technologiemi, které se v této oblasti používají.

Televizní studio v Kunovicích se nachází v komplexu budov, jenž je vybaven nejnovějšími technologiemi pro výrobu televizních pořadů. Po příchodu jsme byli přivítáni paní Barborou Dojčář Majíčkovou, šéfproducentkou, která nám poskytla úvodní informace o tom, co nás čeká.

První část prohlídky nás zavedla do místnosti, které se říká kamerové studio. Zde jsme mohli vidět velké množství technických přístrojů včetně kamer, mikrofónů, osvětlení a dalších technických zařízení. Též jsme měli možnost vyzkoušet si číst zprávy přímo do kamery, přičemž za námi se nacházelo zelené plátno. Zpočátku jsme byli zmateni, jak to funguje, ale paní Dojčář nám vysvětlila, že zelená barva plátna umožňuje, aby se na něm s využitím PC vytvořila různá pozadí. Takže když jsme byli

natočeni, mohli jsme se objevit v jakémkoli světě, který si představíme.

Následně jsme se přesunuli do zvukové kabiny, kde jsme viděli, jak probíhá nahrávání zvuku pro reportáž. Dále nám vysvětlili, jak se používají světelné efekty a jak se využívají další technické triky, aby vysílaný obraz působil co nejrealističtěji.

Poté jsme měli příležitost podívat se do střížny na to, jak se zpracovává a edituje televizní materiál. Spousta práce se děje v postprodukcii, kdy se televizní pořad stříhá, sestavuje a přidávají se speciální efekty, zvukové efekty a hudba. Všimli jsme si, jaký je to týmový proces, když mnoho lidí spolupracuje a projevuje se jejich kreativita.

Celkově jsme si naší exkurzi do TVS užili a získali jsme mnoho cenných zkušeností. Bylo fascinující vidět, jak se vyrábí televizní pořady a jakým způsobem je využívána nejmodernější technologie. Můžeme říct, že jsme se něco nového naučili a těšíme se, že se někdy budeme moci podívat na další exkurze v této oblasti.

Jakub Foukal, Jiří Michlovský, MM2

Foto: M. Z.

SWAP

Akci navrhla paní učitelka Zámečnicková, jelikož jsme právě probírali v biologii téma, jako je bavlna, len, hedvábí, polyester atd. Tak ji napadlo, že bychom mohli jako celá třída uspořádat dobročinný bazárek. Nejprve jsme věnovali pozornost chystání potřebných pomůcek, poté paní učitelka zaměstnala některé jedince návrhem plakátu na počítači. Následně jsme vyhodnotili, který je nejhezčí. Další důležitou věcí bylo, že jsme si rozdělili různé služby, kdo, kde a co bude na akci dělat.

V den akce neboli 25. listopadu jsme začali chystat třídu. Lavice jsme rozmístili všude možně kolem, aby bylo uprostřed třídy místo, kde jsme postavili tři věšáky, vykládali na ně oblečení a ještě na tři místa

dvou spojených lavic jsme dali zbytek. SWAP probíhal tím stylem, že pokaždé chodily dvě třídy v určitou hodinu a žáci

měli možnost si vyměnit oblečení. Tedy

pokud darovali také jedno na oplátku, jinak si ho museli zaplatit za menší peníze. Kromě toho si mohli též nabídnout čaj a pečivo, jež někteří z nás pekli. Ale také mohli penězi přispět na Mikulášskou sbírku pro školu. A do pozadí nám hrály i písničky.

Můj názor na tuhle akci je, že to byla dost zábava, ten den jsem si vcelku užila. Mohla jsem i více poznat dost lidí, které jsem do té doby třeba ani neviděla. Jediné, co mě mrzelo, bylo, že dvě třídy se akce nezúčastnily. A navíc potom tak v polovině to začínalo být už trochu unavující a nudné. Ale jinak nápad byl dobrý. Věnovali jsme se tomu všichni a myslím, že jsme odvedli skvělou práci. Navíc zbytek oblečení jsme darovali pro dům svaté Agáty pro matky a samoživitelky a jejich děti.

K. Šedivá, PS2
Foto: archiv školy

EXKURZE DO SZŠ JASELSKÁ

Dne 22. března jsme jeli za doprovodu našich učitelek Mgr. Ciprysové a Mgr. Vojtové na exkurzi do Brna na Střední zdravotnickou školu Jaselská.

Ráno jsme šli všichni do školy, kde se naše skupina učila 4 hodiny. Po naší poslední hodině jsme vyrazili ze školy na jídlo a poté na nádraží, kde jsme si koupili lístky na vlak i na šalinu, posadili se a čekali.

Jelo nás docela málo, protože někteří jeli autem. Cesta byla tichá, nudná a zdálo se, jako by nekončila. Když jsme dojeli na místo, vystoupili a šli pěšky směr Jaselská. Po cestě jsme ještě počkali na holky, které jely autem, a byli jsme všichni.

Zvenku budova vypadala hodně omšele, a když jsme přišli dovnitř, jako první, co jsme viděli, byly staré dveře a za nimi závory na čip nebo kartu. Jelikož jsme žádnou kartu neměli, tak nám musela otevřít paní z vrátnice. Paní učitelka se pozdravila se zdejší kolegyní a po pozdravu nás zavedly k jedné třídě, kde jsme se přezuli a mohli jít dovnitř.

První, co jsme viděli, byla prostorná bílo-zelená místnost. Na levé straně u vchodu se nacházela šatna a vedle ní učitelský stůl a tabule. Uprostřed místnosti byly malé lavice a za nimi na pravé straně všechno zdravotnické vybavení od postele a figurín až po přístroje, léky a pomůcky.

Paní učitelka nás požádala, abychom si sedli do lavic, a seznámila nás s programem. Poté jsme si mohli vyzkoušet veškeré pomůcky, co tam byly. Jedná se o takové, které se běžně používají, ale mohli jsme se seznámit i s pomůckami, které jsme viděli prvně. Zkoušeli jsme si kurtování pacienta k lůžku, zavádění nazogastriční sondy a hledání nádorových výrůstků v prsu.

Po všem, co jsme si vyzkoušeli, nastal čas odchodu. Poděkovali jsme, rozloučili se a šli směr nádraží, následně vlakem do Břeclavi. Byla jsem z celého dne unavená. Jsem ale ráda, že jsem si mohla prohlédnout nové zdravotnické pomůcky a zjistila, kolik jich k výkonům může být.

M. Ištvánková, PS3

Foto: archiv školy

PO STOPÁCH LIECHTENSTEINŮ

Druhé úterý v měsíci květnu jsme podnikli výpravu po památkách Lednicko-valtického areálu, který je nejrozsáhlejším krajinným celkem v Evropě a od roku 1996 je součástí UNESCO.

Výprava začínala na břevclavském nádraží, odkud jsme se vlakem přesunuli do Valtic. Po stopách Liechtensteinů a jejich památkách jsme se následně vydali pěšky zpět do Břevclavi. Nekonečný krajinařský komplex vznikl od 17. do 20. století. Po cestě lesy, loukami a poli bylo možné sledovat pestrou faunu a flóru kolem nás. Po celou cestu nám zajistil odborný výklad jeden z našich pedagogů Mgr. et Mgr. Daniel Lyčka a díky němu jsme se dozvěděli spoustu nových informací a zajímavostí o památkách, které jsme cestou mohli vidět. První z nich byl klasicistní zámeček Belveder, jehož architektem byl Josef Hardtmuth (mj. vynálezce tužky – KOH-I-NOOR). Belveder prošel v minulých letech rekonstrukcí po rozsáhlém požáru díky fotografu, dobro-druhu a také vášnivému kuřákovi Raimundu Stillfriedovi, který na zámečku pobýval na sklonku 19.

století. Dále jsme prošli Dianiným chrámem, zvaným též podle nejčastějšího důvodu návštěv tohoto místa Rendez-Vous. Svačinu jsme si dali u novogotické kaple svatého Huberta z roku 1855 v Bořím lese. Putování jsme zakončili v zahradě břevclavského renesančního zámku, který v současné době prochází rekonstrukcí.

Výpravy se zúčastnili žáci z tříd MM1, MM2, PS1, PS2 a 8 pedagogů. Studenti během této výpravy plnili úkoly v pracovním listu, který jim připravila Mgr. Zámečnicková. Mimo to mohli strávit v třídním kolektivu trochu jiný den, než jim poskytují školní lavice a udělat touto procházkou něco málo pro svoje zdraví. Ač se cesta zdála nekonečná a nezdolatelná, zvládli jsme ji absolvovat v předem odhadovaném

čase. Přestože jsme viděli za jeden den asi pět památek Lednicko-valtického areálu, ještě zdaleka nemáme zdolané všechny, a tak už se těšíme na následující parádní našlapaný den třeba i po dalších památkách LVA v příštím školním roce.

Text a foto: PhDr. Martina Štefečková

PROJEKT „ZJEVENÍ“ (VERŠE DLE S. MALLARMÉHO)

***

Na temnotě nebe ticho vládlo,
Když Luna začala svou píseň zpívat,
Slunce se skrylo za obzor hluboký
A hvězdy zářily, na cestě se vznášely.

Anděl z nebe sestoupil k zemi,
Svou lásku a naději nesl ve svém srdci,
Víla mu křídla lásky darovala
A společně tvořili nebeskou symfonii.

Luna zářila stříbrným světlem,
Slunce se vrátilo, zahřálo světem,
Hvězdy jako diamanty oslavovaly
Lásku, která se na zemi rozvinula.

Anděl a víla tančili v noci,
Spřádali nitky štěstí a magie,
Luna je obklopila svou něžnou slávou
A slunce je hrálo ve svém objetí.

Hvězdy jim zářily, dávaly naději,
Anděl s vílou ztvárnili sen na zemi,
Luna, slunce, hvězda, anděl a víla
Ve svém tanečku vytvořili krásný obraz.

Tak věřme v magii, lásku a světlo,
Věřme, že sny se mohou stát skutečností,
Ať nás Luna, slunce, hvězda, anděl i víla
Vždy provázejí na naší životní cestě.

Dominik Csápai, MM2

***

Na nebeském plátně pluje Luna,
Slunce jí láskyplně dává svůj polibek.
Vzácná hvězda večerní, zářící krása,
A v jejím lesku se tajemství skrývá.

Anděl z výšin na nás shlíží zasněně,
Křídla má bílá, jemná jako pírkó.
Světlo lásky a naděje z něj vyzařuje,
Přináší nám klid a povzbuzuje.

Víla pak tančí mezi stromy a květinami,
Její přítomnost plná magie a záhad.
Vítr se vlní, jak sleduje její kroky,
A přírodu ozvláštňuje její zpěv do ticha.

Luna, slunce, hvězda, anděl a víla,
Vesmírné bytosti, které nás obklopují.
V jejich přítomnosti se cítíme volní,
Jsou to bytosti, které naše srdce dojmají.

Jakub Foukal, MM2

BOUŘE TICHÉHO OCEÁNU

Přetržen vpůli za slunce žhnoucího,
Zkrvaven zaplul do vln moře hřmícího.
Koráb, jenž plavil se za luny svitu,
Jsa děrav, vhroutil se do hlubin Pacifiku.

Přes den i noc, za hvězd nadbytu
Námořní anděl je s vílou v úkrytu.
Nechá tak bouřit ďábla ten bés.
Nechť dobrým duším zbude jen děs!

Daniel Kypr, PS2

KOMIKS

ROZPAKY UČITELE VYKULILA No.2

KRESLÍ: KUBA FOUKAL

PÍŠE: SÁM ŽIVOT

MATURITY 2023

Srdečně blahopřejeme všem úspěšným maturantkám a maturantům ke zdárnému složení zkoušky dospělosti a přejeme jim mnoho štěstí při jejich další životní pouti!

Foto: M. Z.

Soukromá SOŠ
manažerská a zdravotnická s. r. o., Břeclav

MAZEC

Školní časopis

Soukromé SOŠ manažerské a zdravotnické s. r. o., Slovácká 1a, Břeclav

ŠÉFREDAKTOR:
REDAKČNÍ TÝM:

Mgr. Milan Zachodil
MM2 (pro školní rok 2022/2023)

Bartošíková Karolína
Bělunek Denis
Csápai Dominik
Čapka Petr
Ferenčák Thomas
Fadrná Daniela
Filípková Aneta
Foukal Jakub
Hrnčiar Ondřej
Hrůzová Michaela

Martinkovič Mikuláš
Miadik Julius Fabián
Michlovský Jiří
Nešporová Natálie
Nguyen Quoc Viet
Ovesná Jana
Salajka Štěpán
Schneiderová Jaroslava
Úlehla Tomáš
Vymyslický René

